

درخشش بی‌پایان هری کین

کاشیم رضوان

هری کین تمام شدنی نیست. او که طی ماه‌های اخیر چند رکورد شخصی زده، در مصاف با وردربرمن نیز دو گل به ثمر رساند تا آمار

گل‌های زده خود را از روی نقطه پنالتی در طول این فصل به ۱۳ گل برساند.

بایرمونخ شنبه شب در حالی وردربرمن را با حساب ۳ بر صفر شکست داد که هری کین با به ثمر رساندن دو پنالتی نقش پررنگی در این پیروزی داشت. آمار کلی گلزنی هری کین در این فصل ۲۸ گل زده است که در این بین ۱۳ گل از روی نقطه پنالتی به ثمر رسیده است، یعنی ۴۳درصد کل گل‌های زده کین در این فصل از روی نقطه پنالتی زده شده است. هری کین فصل گذشته هم برای بایرن پنالتی گل کرده بود ولی تعداد کل گل‌های او از روی نقطه پنالتی هفت گل بود درحالی‌که او امسال تا نیم فصل دو برابر فصل گذشته پنالتی گل کرده است. ستاره انگلیسیی بایرن با دو پنالتی که برابر وردربرمن به ثمر رساند، در طول دوران فوتبالش ۸۸ بار از روی نقطه پنالتی گلزنی کرده و تنها ۱۱ مرتبه پنالتی‌هایش را از دست داده و با این آمار بدون شک می‌توان او را یکی از قهارترین پنالتی‌زن‌های فوتبال دنیا خواند؛ پنالتی‌زنی که این روزها شایعه فسخ قراردادش با بایرن‌مونخ بر سر زبان‌ها افتاده اما در پایان بازی با وردربرمن حاضر نشد پاسخی به سؤال خبرنگاران در این راستا بدهد و ترجیح داد در خصوص شرایط فعلی خودش و بایرن صحبت کند: «این ماه بزرگی برای ماست و مهم است که بتوانیم تمرکزمان را برای افزایش اختلاف امتیاز در صدر جدول حفظ کنیم. جز این به هیچ موضوع دیگری نمی‌اندیشم و صحبتی در خصوص بند فسخ قراردادم ندارم. تنها چیزی که الان مهم است حفظ صدرنشینی است و بس.»

چهره‌ها

«سانتوس» سکوی پرتاب به روزهای اوج

کاشرف رامین

ستاره برزیلی از بازگشت به سانتوس احساس رضایت می‌کند و تنها آرزویش این است که دیگر مصدوم نشود. تیمار همان ستاره‌ای است که خیال می‌کرد همانند رونالدو می‌تواند در لیگ عربستان هم پول بارو کند و هم گل بزند، اما از همان ابتدای انتقالش به الهلال در سال ۲۰۲۳ این بازیکن گرفتار مصدومیت شد و هرگز نتوانست ستاره این تیم متمول لقب بگیرد. قرارداد دوساله تیمار باالهلال ۹۰میلیون یورو ارزش داشت، منتها وینگر برزیلی دائماً اسیر مصدومیت بود و کلا نتوانست در خدمت الهلال باشد. هفت بازی، یک گل و سه پاس گل حاصل این انتقال گران‌قیمت است و تیمار تنها گلش با پیراهن تیم عربستانی را به تیم نساجی در لیگ‌قهرمانان زده است.

اوضاع آنقدر بحرانی بود که ژورژ ژسوس دیگر نتوانست تیمار را تحمل کند؛ سرمربی بر تعالی الهلال رسماً اعلام کرد تیمار توانایی بازی در این تیم را ندارد و برخلاف انتظارات این بازیکن از قهرست الهلال کنار گذاشته شد. برزیلی عصبانی پس از جروبحث با سرمربی، تصمیم نهایی‌اش را گرفت و به تنها پیشنهاد در دسترس پاسخ مثبت داد.

بازگشت به سانتوس تیم قدیمی تیمار او را به آینده امیدوار کرده است. ستاره برزیلی در سال ۲۰۱۳ این تیم را در حالی به مقصد پارس‌لونا ترک کرد که طی ۲۲۵ بازی ۱۳۶ گل با پیراهن سانتوس به ثمر رسانده بود. انتقال تیمار به سانتوس به شایعات در خصوص پیوستن او به لیگ امریکا پایان داد و این بازیکن توانست نخستین بازی‌اش را برای سانتوس انجام دهد. تیمار باز هم در ترکیب اصلی جای نداشت ولی به محض ورود به زمین در نیمه دوم بازوبند کاپیتانی را بست. او که بعد از ۱۲سال برای سانتوس بازی می‌کرد با یک تکل خشن از سوی بازیکن تیم بوتافوگو سرنگون شد و جوری از درد به خود می‌پیچید که همه خیال کردند تیمار دوباره مصدوم شده اما خوشبختانه او به بازی برگشت و فعلاً خبری از آسیب‌دگی مجدد تیمار نیست.

خطر از بیخ گوش آموریم گذشت

رستگاری منچستر با گل آفساید

مورد علاقه‌اش شماره ۱۰ برگشته بود تا در کنار برنوو بتواند خلاقت خط میانی را افزایش دهد، با این‌حال در نیمه اول تلاش‌های او برای نفوذ قبل از نزدیک شدن به محوطه جریمه لستر بارها و بارها قطع شد، با وجود این منچستر توانست دقیقه ۹۰+۳ بازی با ضربه سر بازیکن سابق لستر، نتیجه را به سود خود پایان دهد، اما بر دراماتیک شایطین سرخ در اولدترافورد، بی‌حاشیه هم نبود چراکه کارشناسان دآوری بر این باورند که ضربه سر هری مگوایر، آفساید بود و حتی هری کین هم این مسئله را پذیرفت: «گل در موقعیت آفساید به ثمر رسید و کمک‌داور باید متوجه می‌شد و پرچم می‌زد. درست است که VAR وجود ندارد ولی وظیفه کمک‌داور بود که با جاگیری درست آفساید را تشخیص می‌داد و اعلام می‌کرد.» منچستر در حالی با گل آفساید لستر را شکست داد که این تیم شرایط خوبی در جدول رده‌بندی لیگ ندارد و با کسب تنها ۱۷ امتیاز در رده هجدهم

نیشگون

پیشرفت فوتبال از اینجا تا عربستان

کاشفریدون حسن

«یک مربی مثل گواردیولا می‌رود، زندگی خانوادگی‌اش را به خاطر عشق به فوتبال خراب می‌کند، ما هم یک مربی به اینجا می‌آوریم، تجدیدفراش می‌کند و عشق و عاشقی راه می‌اندازد. مربیانی را استخدام می‌کنیم که کاسب هستند. طرف نه تعهدی دارد و نه تعصبی. منتظر است یک روز از پرداختن‌اش دیر شود تا فسخ قرارداد کند و برود. غیر از آن قبlish هم بوده است. ما با چه جرئت، این آدم‌ها و مربیان را وارد فوتبال مان می‌کنیم؟! مربی خوب و بد داریم و کاری به پاسپورت نداشته باشید. این پاسپورت برای شما مربی نمی‌شود. اینجا درد است. نخندید! اینجا باید درست شود.»

این حرف با منیست اینها را مجتبی حسینی، سرمربی الومینیوم اراک می‌گوید؛ یکی از موفق‌ترین مربیان ایرانی در لیگ برتر که تیم‌هایش همیشه فوتبال بازی می‌کنند. حسینی حرف‌هایی را می‌زند که سال‌هاست رسانه‌ها می‌زنند اما حریف شبکه دلالی گسترده فوتبال نمی‌شوند؛ شبکه‌ای که بیره نیست اگر عنوان کنیم با همکاری برخی مسئولان فوتبال و همراهی برخی مسئولان باشگاهی هر کاری دلش بخواهد در فوتبال انجام می‌دهد و هر که دلش بخواهد به فوتبال ایران قالب می‌کند. این جماعت قطعاً دنبال پاسپورت هستند، چون هر چه نام کشور صادر کننده آن بزرگ‌تر باشد، نکات فنی و قابلیت‌های سرمربی یا بازیکنی که آن پاسپورت را دارد، کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد.

«عربستانی‌ها رفتند و رزنگاه‌های درجه یک ساختند و بازیکنان درجه یک جذب کردند. همچنین مدیران ورزشی و مربیان درجه یک استخدام کردند، یعنی همه چیز آنها باهم بوده است، حتی پوشش تماشاگران آنها با ما فرق کرده است. شما یادتان هست در قدیم تیم‌های عربی بلندگو دستی می‌گرفتند، اما الان اصلاً فرق کرده است، یعنی اینها همه چیز را باهم بالا آورده‌اند» این را هم سرمربی الومینیوم اراک می‌گوید. حرف درستی هم می‌زند. عربستان پیشرفت کرده آن هم درست و بابرنامه، در عوض اینجا ما اگر ورزشگاهی هم داشتیم، آنقدر استفاده کردیم که ویرانه شد و بعد هم سعی کردیم با وصله‌پینه کاری درستش کنیم. از فرهنگ تماشاگران‌مان هم که چیزی نگوییم بهتر است، چون هر سال بدتر از سال قبل می‌شود. واقعیت این است که عربستان همه چیز فوتبالش را باهم بالا آورد اما ما همه چیز فوتبال‌مان را باهم ویران کردیم و روی این ویرانه همچنان خواب آقایان را می‌بینیم. حالا امثال حسینی‌ها خون دل بخورند که چرا اینگونه شده اصلاً مهم نیست، مهم ستاره‌هایی است که آقایان به خودشان می‌دهند. مهم این است که مثلاً روزگاری که خیلی از آسیایی‌ها اصلاً نمی‌دانستند فوتبال چیست ما قهرمان شدیم. هم در رده ملی و هم در رده باشگاهی، مهم این است که ما همچنان به آن قهرمانی‌های ابکی می‌نازیم و این دردی است درمان نشدنی! بیهوده نیست که عربستان پیشرفت می‌کند و ما پسرفت و این حقیقتی است اسفبار.

حاشیه

حامد قهرمانی

۱۷ساله‌ای که ۴۲ سالش بود

«مینالا» نمونه خارجی دلال بازی

حالا درست است که انتقادهای زیادی به روند جذب بازیکنان و مربیان خارجی و عقد قرارداد با آنها در فوتبال ایران می‌شود و طی یک‌سال گذشته هم به اوج خود رسیده اما اینطور هم نیست که فوتبال کشور‌های دیگر به خصوص کشورهای حرفه‌ای فوتبال و صاحبان‌مان این رشته عاری از این اتفاقات باشد.

به عنوان مثال می‌توان به جذب جوزف مینالا، بازیکن کامرونی از سوی لاتزیو اشاره کرد. باشگاه نامدار ایتالیا این بازیکن را به عنوان یک نوجوان ۱۷ساله و استعدادی آینده‌دار جذب کرد. مینالا خیلی زود به سوزه رسانه‌ها و فضای مجازی تبدیل شد اما نه به خاطر فوتبالش ا نکته اینجاست که ظاهر او که به‌هیچ‌وجه شبیه یک نوجوان نبود! ماجرا زمانی جنجالی‌تر شد که فدراسیون فوتبال کامرون مدعی شد سن واقعی مینالا ۴۲سال است، نه ۱۱۱۷این ادعا به سرعت در رسانه‌ها پیچید و باعث شد بسیاری درباره صحت مدارک سن بازیکنان آفریقایی شک کنند، البته خود مینالا این اتهامات را رد کرد و گفت که فقط به خاطر قیافه‌اش مورد قضاوت قرار گرفته است. پس از بررسی‌های رسمی، فدراسیون فوتبال ایتالیا اعلام کرد که هیچ مدرک معتبری برای اثبات جعل سن مینالا وجود ندارد و او همچنان اجازه بازی برای لاتزیو را دارد، اما این ماجرا برای همیشه در ذهن هواداران فوتبال باقی ماند و مینالا به عنوان یکی از عجیب‌ترین پرونده‌های تاریخ فوتبال شناخته شد. این روزها مینالا در فوتبال سطح پایین‌تر بازی می‌کند، اما نام او همیشه به عنوان یکی از معروف‌ترین نمونه‌های ماجرای سن واقعی بازیکنان در تاریخ فوتبال باقی خواهد ماند، البته همین جا باید عنوان کنیم که انتقادهایی که از فوتبال ایران در این خصوص می‌شود انتقادهایی کاملاً درست است که متأسفانه به سبب قدرت شبکه فساد فوتبال به آنها اهمیت داده نمی‌شود و مهم‌تر اینکه در فوتبال جهان از این دست اتفاقات به ندرت رخ می‌دهد اما در فوتبال ایران آنقدر تعدادش بالاست که از شمارش خارج شده است. در فوتبال حرفه‌ای دنیا حتی یک مورد اینچنینی هم زیاد است اما در فوتبال ایران همه منتظر موارد بعدی هستند.